

Dependència per Catalunya!!!

Catalunya, nou Estat del Banc Central Europeu.

Han estat anys de malversament econòmic de les aturades i els pensionistes, de desgavell moral del jovent nouvingut, d'ingritud i rauxa de les classes treballadores, de pillatge bandoler de les elits espanyoles i de solidaritat desmesurada amb els pobles del Sud (principalment, Extremadura). Tot plegat, ens ha portat a la situació actual: situació irreversible si no fos pel fet que Catalunya -altra cop- ha tornat a enarborar la insígnia de la pau social, l'abundància i la modernitat: la Senyera. La senyera, del seny, de l'ordre i de la propietat: aquells tres ingredients de l'antiga recepta burgesa per a edificar l'esplendor del Passeig de Gràcia i la precarietat de les barraques de Montjuïc.

El govern català, els partits polítics catalans, la societat civil catalana i bona part dels moviments socials catalans -tots els catalans de cor o cognom- han fet un nou bon cop de "fals" per a erigir la Catalunya triomfant, rica i plena de gent tan ufana i superba. Esperonades per la pressió mediàtica -especialment, de TVCiu- i coordinats pels cossos policials, el 11 de setembre de 2012 -algunes veus dirien que el dia va començar a mitjanit a la plaça del Setge de 1714 del Poblesec de Barcelona-, dretes, esquerres i apolítics, homes, dones i trans, rics, pobres i clergues, funcionàries, policies i aturats, catalans de la ceba i espanyols del pam tomàquet van esdevenir un sol organisme amb una sola veu clamant: "Dependència per Catalunya!!!".

Quines eren les reclamacions de legítima dependència:

- 1) Autodeterminació (excepte la que determinin les grans empreses nacionals i multinacionals, com les del auto).
- 2) Sobirania nacional (menys en matèria de sobirania alimentària, sobirania energètica, sobirania econòmica, sobirania informativa i sobirania intel·lectual).

- 3) Unitat patriòtica (si bé queden excloses les persones apàtrides, voluntàries o forçoses, com les que no acudeixen a aquestes cites i les immigrants sense papers).
- 4) Autonomia completa (de les elits polítiques i econòmiques catalanes en el seu propi benefici, sense detriment d'aplicar totes les mesures d'austeritat i precarietat requerides externament).
- 5) Independència (malgrat que signifiqui la dependència amb els bancs alemanys, els turistes russos, els lobbies financers d'Orient Mitjà, les troikes i els fons monetaris internacionals).

Per un nou estat d'Europa (governat pel Banc Central Europeu).
Per una Catalunya dependent.
Per un nou estat rescatat.
Per Una, Gran i Lliure.
Bon cop de "fals"!

Acabem amb les falsedats. Ni ens quedarem a casa (com suggereix Rajoy) ni reclamarem els nostres drets educadament (com postula Mas).

Les banderes tan sols serveixen d'estovalles. Quan ens n'adonem, podrem parar la taula, però no tindrem res per endrapar.

Assamblea Anarquista del Poble Sec

*Barcelona, 7 d'octubre de 2012,
mentre l'altra insígnia de la catalanitat unitària -la bandera blau-grana-
tornava a fer-nos creure en l'esplendor d'una pàtria podrida.*

INdependència?